

και κἀποιαις Ἐμγκοίταις
τοὺς ἔφιλησαν θερμῶς.

Κι' ἀπὸ χαρᾶ μεγάλη
γιὰ τοὺς Σωτήρας τοὺτους
κλαῖνε καμπόσοι, κι' ἄλλοι
ἐπῆγαν πρὸς νεροῦ τοὺς.

Τῶν λυτρωτῶν ἡ μούρη
τοὺς ἔκανε ξεφτέρια,
και πατριῶτοι ποῦροι
τοὺς σῆκωναν στὰ χέρια.

Κι' ἀπὸ παλῆους Λουκούλους
τρακόσοι τοὺς χιλίους
εἶπαν: νῦν ἀπολύεις
τοὺς ταπεινοὺς σου δούλους.

Η.—
Φ.—

Βρὲ τί μου λές;
Ἀλήθεια,
δὲν εἶναι παραμύθια.

Ἐφύσαγε τᾶγέρι
σὲ κρᾶνη Προσωικά,
και προδοτῶν ἀσκέρι
θρηνεῖ σαρακηνικά.

Και στυγεροὶ προδοτᾶ
ἐσηκωθῆκαν τότε
μ' ἐμὲ τὸν κιτριναῖρη,
κι' ἐπῆρανε ποδάρι.

Κι' ὁ Μάκκισεν ὁ φίλος,
ποῦ δὲν παραμιλεῖ
σὰν ἄνθρωπος στωμύλος,
μάχει μυαλό πολὺ.

Ἐμάτσε τοὺς φίλους
τῶν Γερμανῶν τοὺς πρώτους,
κι' αὐτοὺς τοὺς ἀδεσπότους
και λυσσασμένους οὐλοῦς.

Και μ' ἕνα φλέγμα κρού
τοὺς χόρτασε χαστοῦκι,
και' στὸ Λυσσιατρεῖο
τοὺς πῆγε τοῦ Παμπούκη.

Κι' ἀπ' ἐκεῖ πέρα πάλι,
χωρὶς μιλιὰ νὰ βγάλῃ,
δλους ἐν συνοδείᾳ
μακροῦ ζουρλομανδύα

μὲς' στοῦ Δεσμολαίτη
τοὺς ἔφερε τὸ σπῆτι.

Ἐκεῖ τοὺς ἔκλεισε καλά
γιατ' εἶχε γνῶσι και μαλά,
κι' εἶναι γναστον τοῖς πᾶσι
πὼς γιὰ νὰ τοὺς διαβάσῃ
κατεπειγόντως ἔφερε σ' τῆς φρονιμιάς τὸ σπῆτι
δλους τοὺς πρὶν Συνοδικούς και τὸν Μητροπολίτη.

Π.— Γιὰ τοῦτα ποῦ μου λές
φάπαις θὰ φῆς πολλὰς.

Κε' ὁ Φασουλῆς ὁ τλήμων λαλεῖ περὶ τροφῆμων.

Φ.— Τὸν ἕνα κι' ἄλλον Ἐμγκορὲ τὸν βλέπω και ποῦνῶ,
ποῦ γιὰ τρανὸς κοζάρει,
και τὴν ἀγῆ σηκόνομαι μὲ τὸν Ἀγγερινὸ
και τρέχω στὸ καζάρι.

Ξυπνῶ και μούλαν: κρούφτικη κι' ἡ κόκκινη ντομάτα,
και πηλαλῶ σ' τὴν ἀγορά,
πλὴν τὰ κοφίνια—συμφορά!—
δὲν βρῶσκονται γεμάτα.

Ἐγὼ τὴν πρῶτοδέχθηκα τὴν κόκκινὴ τῆς χάρι
μου λείει κάποιος, και γι' αὐτὸ
τρέχω μὲ πόνο και ἐρωτῶ
φίλο περιβολάρη.

Γιατὶ και τούτη σπάνιο φαγὶ νὰ κατανήσῃ
και δὲν τὴν βρῶσκω ποῦθενά,
κι' αὐτὸς μὲ βλέπει και κερνᾶ
χωρὶς νὰ μ' ἀπαντήσῃ.

Ποῦ τὴν κρούβουν οἱ διαβόλοι;
και σὲ τίνας περιβόλι
πρὸς ἐρεῦνας τώρα νάμπα;

Ἄσα λούλουδα στὸν κάμπο
μαδημένα ῥωτιθῆσαν,
κι' ἄλ' αὐτὰ μ' ἀποκριθῆσαν
πὼς ντομάτα δὲν φῆς
και γιὰ τούτη θὰ ψοφᾶς.

Κι' ἂν εἶχε λόγους τρομεροὺς διαβάσει, μιὰ φορὰ
ὁ Φλωρεντίνος ποιητῆς σὲ κάποια μάθη πῶρτα,
τέτοιους ἐθάβασα κι' ἐγὼ μὲσα σ' τὴν ἀγορά:
λασσάτε καθ' ἑλίδα σας, διὰ θὰ βρῆτε χόρτα.